Annus XII - Vol. XII 1 Decembris 1920 Num. 18

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA BENEDICTI PP. XV

EPISTOLA ENCYCLICA

AD PATRIARCHAS, PRIMATES, ARCHIEPISCOPOS, EPISCOPOS ALIOSQUE LOCORUM ORDINARIOS, PACEM ET COMMUNIONEM CUM APOSTOLICA SEDE HABENTES: DE PUERIS EX BELLO EGENTIORIBUS ITERUM ADIUVANDIS.

BENEDICTUS PP. XV

VENERABILES FRATRES

SALUTEM ET APOSTOLICAM BENEDICTIONEM

Annus iam plenus est, cum, recenti adhuc bello, christianos omnes appellavimus, ut, Domini Nostri adventante Natali die, misericordiâ commoverentur puerorum Europae mediae, fame et inopia tam graviter laborantium ut macie extabescerent et mortem oppeterent. Implorationem vero Nostram, ab ea profectam caritate, quae universos, quotquot divinam imaginem in se referunt, nullo stirpium ac nationum discrimine, benigne complectitur, vehementer equidem laetamur non cecidisse irritam; idque est vobis praecipue, Venerabiles Fratres, exploratissimum, qui tam salutari in incepto operam Nobis studiumque vestrum in primis navastis. Etenim, veluti nobilissimo inito liberalitatis certamine, copiosa pecuniae vis undique gentium conrogata est, qua communis omnium Pater tot innocentium puerorum et necessitatibus consuleret et dolorem abstergeret; neque unquam desinemus Dei praedicare benignitatem, cui placuit tanta christianae beneficentiae emolumenta per Nos in dere-

lictos filiolos derivari. Qua in re Nobis temperare non possumus quin Societati « Save the Children Fund » nuncupatae publicum praeconium tribuamus, quod in stipe, vestibus cibariisque colligendis nullam omnino curam ac diligentiam praetermiserit.

Verum, indigentia rerumque omnium caritas, quam bellum attulit, tam multiplex ac varia est, ut quae suppeditavimus adiumenta, ea nec fortasse in omnes partes, ubi necessitas aderat, pervenere, nec, ubicumque praebita sunt, necessitati paria exstiterunt. Huc accedit quod, vertente anno postquam ad vos, Venerabiles Fratres, de hoc ipso argumento Encyclicas dedimus Litteras, haud multum amplificata sit plerarumque regionum fortuna, in quibus constat populum, ac praesertim infantes, duriorem adhuc vitam ob rerum tenuitatem agere. Immo etiam bellum alicubi denuo exarsit cum ingenti eorum quae consequi necesse est damna et omne genus calamitates; alibi, rebus publicis eversis patratisque indignissimis maximisque caedibus, factum est ut innumerabiles familiae ad egestatem redactae, coniuges orbati sint coniugibus, filii parentibus. Nec rarae sunt regiones, ubi commeatibus et rei frumentariae tam difficile prospicitur, ut vel iisdem populus conflictetur angustiis, quibus teterrimi belli tempore premebatur.

Conscientiâ igitur universae, quam sustinemus, paternitatis iterum permoti, et Divini Magistri vocem illam usurpantes: « Misereor super turbam quia... non habent quod manducent », cum Christi nascentis properet anniversarius dies, christianas gentes iterum inclamamus, ut dent Nobis unde aegris affectisque pueris, quicumque ii sunt, nonnihil levaminis impertiamus. Quod ut largiter efficiant, omnes sane, quotquot benignitatis et misericordiae habent viscera, appellamus, sed praecipuo quodam modo ad pueros copiosiorum civitatum convertimur, qui fraterculis in Christo suis subvenire facilius queant. Christi Iesu Natalem diem nonne ipsi veluti proprium festum habent? Nonne pueri derelicti dissitarum regionum, ipsis supplices tendere manus, et cunas, ubi divinus vagit Infans, commonstrare videantur? Nonne Infans ille frater omnium communis est? Qui « egenus factus est, cum esset dives », et ex praesepi illo,

quasi e cathedra caelestis sapientiae, tacitus admonet, non modo quanti fraterna habenda sit caritas, sed etiam quantum homines, inde a prima aetatula, oporteat a cupiditate bonorum huius mundi disiungi, eaque cum pauperibus Christo similitudine propioribus participare.

Suppetet profecto pueris locupletiorum regionum unde languentes aequales alant ac vestiant, per proxima praesertim Dominici Natalis sollemnia, quae parentes munusculis ac donis laetiora efficere filiis suis consueverunt. Quos numquid putabimus ita animo comparatos, ut ne partem quidem peculii sui, qua egentium puerorum valetudinem sustentent, missam facere velint? O quantum solacii, quantum sibi parituri sunt gaudii, si quidem effecerint ut paulo commodius, ut paulo iucundius fraterculi, omnibus destituti praesidiis atque oblectamentis, proximos dies festos exigant! Quemadmodum enim Iesus Infans pastores ipsum, nocte natalicia, adeuntes cum donis quae eius paupertatem sublevarent, dulcissimo risu beavit praecipuâque fidei gratiâ conlustravit, sic benedictione sua caelestibusque gratiis eos remunerabitur pueros, qui, caritate eius incensi, parvulorum fratrum miseriam maeroremque lenierint, qua re nullam Iesu Infanti acceptiorem per eos dies perficere et offerre possint. Itaque christianos parentes, quibus Divinus Pater gravissimum commisit officium sobolis ad caritatem aliasque virtutes conformandae, impense hortamur, fausta hac utantur opportunitate ad humanitatis piaeque miserationis sensus in filiorum animis excitandos atque excolendos. Quo in genere, placet exemplum proponere imitatione dignissimum; meminimus enim, superiore anno, haud paucos e patriciis Romanis familiis pueros ad Nos stipem coram detulisse, quam, parentibus auctoribus, inter se non sine aliqua proprii oblectamenti iactura collegerant.

Diximus, hoc caritatis et beneficentiae opus esse Infanti Iesu perplaciturum. Et sane cur nomen Bethlehem idem sonat ac « Domus Panis », nisi quia ibi Christus in lucem edendus erat, qui, de nostra infirmitate sollicitus, se dedit in cibum animis nostris alendis, docuitque nos hisce verbis « Panem nostrum

quotidianum da nobis hodie » animi corporisque nutrimenta a Patre cotidie exposcere? O quantum *dilataretur cor Nostrum* si pro certo haberemus fore, ut per natalicia sollemnia nulla esset domus quae solacio ac iucunditate careret, puer nullus cuius animulam matris tristitia perstringeret, nulla denique mater quae filiolos lacrimantibus oculis intueretur.

Propositum igitur Nostrum, haud aliter ac superiore anno, vobis, Venerabiles Fratres, ad effectum deducendum committimus, atque iis in primis qui in regionibus degunt quae prosperiore fortuna et tranquilliore rerum ordine utuntur. Cum autem animis vestris alte insidere oporteat illud Christi Domini: « Qui susceperit unum parvulum talem in nomine meo, me suscipit », nihil intentatum relinquatis rogamus, ut fidelium, quibus praeestis, liberalitas ac munificentia necessitatum magnitudini respondeat. Itaque volumus, in diem duodetricesimum huius mensis Innocentibus sacrum, vel in diem festum de praecepto, si mavultis, proxime superiorem, iam nunc indicatis stipis collationem in tota dioecesi cuiusque vestra habendam pueris ex bello egentioribus sustentandis, eamque dioecesanis pueris praecipue suadeatis; pecuniam vero sic collectam ad Nos vel ad Societatem « Save the Children Fund », quam memoravimus, perferendam pro diligentia vestra curetis. Quod vero ad Nos pertinet, ut, postquam fideles verbo cohortati sumus, eos exemplo quoque Nostro ad largiundum permoveamus, centum millia libellarum italicarum sanctissimo huic caritatis operi attribuimus. Caelestium interea praemiorum auspicem paternaeque benevolentiae Nostrae testem, vobis, Venerabiles Fratres, et clero populoque vestro universo, apostolicam benedictionem peramanter impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum die I mensis Decembris anno MDCCCCXX, Pontificatus Nostri septimo.

BENEDICTUS PP. XV

CONSTITUTIO APOSTOLICA

DE BONO IESU DE PIAUHY

ERECTIO PRELATURAE NULLIUS

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Ecclesiae universae regimen, Nobis ex alto commissum, onus Nobis imponit diligentissime curandi, ut in orbe catholico circumscriptionum ecclesiasticarum numerus, ceu occasio vel necessitas postulat, augeatur, ut, coarctatis dioecesum finibus ac proinde minuto fidelium grege singulis Pastoribus credito, Praesules ipsi munus sibi commissum facilius ac salubrius exercere possint.

Ut autem praestantius bono spirituali fidelium in Dioecesi Piahunensi consulatur, Nos, de consensu venerabilis fratris Octaviani Pereira de Albuquerque, Episcopi Piahunensis, hanc Dioecesim dividendam et novam Praelaturam Nullius ibi erigendam esse censuimus. Quare Nos, utentes potestate S. Sedi reservata in Apostolicis sub plumbo Litteris, quarum initium *Ad universas orbis ecclesias,* die vigesimaseptima mensis aprilis, anno Domini millesimo octingentesimo nonagesimo secundo datis, libere novam ineundi in Brasiliana ditione dioecesum circumscriptionem, quoties id in Domino expedire visum fuerit; habitisque consiliis cum dilectis filiis Nostris S. R. E. Cardinalibus S. Congregationi Consistoriali praepositis ac suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel sua interesse praesumant, consensu, a memorata dioecesi Piahunensi sequentes paroecias dividimus ac seiungimus: *São Raymundo Nonnato, Bon Jesus do Curgueia, Paranaguà, Corrente, S. Filomena,* in quibus finibus erigimus et instituimus Praelaturam Nullius « de Bono Iesu de Gurgueia de Piauhy » seu *Bon Jesus de Gurgueia do Piauhy* nuncupandam; donec haec in propriam Dioecesim erigi possit; simulque decernimus, ut haec Praelatura, ad omnes iuris effectus, sit vere et proprie nullius dioeceseos, usquedum de ea aliter disponere visum fuerit, et Archidioecesi Belemensi de Parà eiusque Archiepiscopo pro tempore, tamquam suffraganea, sit subiecta.

Huius Praelaturae fines iidem erunt ac fines Paroeciarum, de quibus supra. Eiusque sedes erit in urbe vulgo *Bon Jesus do Curgueia* ipsaque Paroecialis Ecclesia in Praelatitiam Ecclesiam constituimus.

Omnia igitur iura et privilegia iisdem concedimus, quibus ceterae civitates et ecclesiae episcopales in Brasiliana regione earumque cives fruuntur et gaudent ac Codicis Canonici statuta permittunt: itemque in eadem Ecclesia sedem et dignitatem praelatitiam ad instar episcopalis dignitatis instituimus pro uno Praelato nullius dioeceseos, qui eisdem Ecclesiae et Praelaturae praesit cum iuribus, officiis, mensa, honoribus et privilegiis, quibus ecclesiarum Praesules in Brasiliis utuntur et gaudent, iis dumtaxat exceptis, quae ex peculiarii indulto, vel ex iure ad solos Episcopos pertinent.

Ut vero constitutus Praelatus in assignato sibi territorio omnes proprii muneris partes explere possit ac valeat, simulque omnia munera obire, uti Episcopi in suis dioecesibus, statuimus ut ipse Praelatus charactere episcopali sit insignitus, eidemque idcirco, simul cum Praelatura, titulus episcopalis ex Summi Pontificis praescripto erit conferendus: ideoque idem Praelatus, dignitate episcopali ita auctus, eamdem tum ordinis tum iurisdictionis exercebit in suo territorio potestatem, quam Episcopi in suis dioecesibus: ideoque, sicut iisdem ac Episcopi iuribus et honoribus fruitur, ita iisdem adstringetur legibus et officiis. Quae praeterea in memoratis Apostolicis sub plumbo Litteris diei vigesimi septimi mensis aprilis anni millesimi octingentesimi nonagesimi secundi constituenda disponuntur de novarum Dioecesum in Brasiliana Republica honoribus, gradibus, privilegiis, indultis et favoribus, de novorum Episcoporum potestate, auctoritate et attributionibus, de ipsorum denique Christifidelium iuribus et muniis, de documentorum traditione aliisque id genus, omnia, congrua congruis referendo, quoad novam Praelaturam Nullius, religiose serventur, iuxta Canones Codicis Iuris Canonici et Concilii Plenarii Americae Latinae.

Huius autem Praelaturae dotationi, divini cultus expensis aliisque necessitatibus, ut consulatur, eidem in dotem assignamus et attribuimus oblationes, subsidia, et donationes quascumque, quae titulo gratuito ad hunc finem conferuntur.

Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio substantiali et inexcogitato defectu notari, impugnari, vel in controversiam vocari posse, sed eas tamquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine factas et emanatas, perpetuo validas exsistere et fore, suosque plenarios et integros

effectus sortiri et obtinere, atque ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observari debere, et si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse et fore volumus et decernimus.

Hisce itaque ut supra constitutis, ad eadem omnia exsecutioni mandanda deputamus venerabilem fratrem Sanctinum Mariam a Silva Continho, archiepiscopum Belemensem de Parà, eidem tribuentes necessarias et opportunas facultates, etiam subdelegandi ad effectum, de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, ac definitive pronuntiandi super quavis difficultate et oppositione in exsecutionis actu quomodolibet oritura, facto insuper eidem onere ad Sacram Congregationem Consistorialem intra sex menses transmittendi authenticum exemplar peractae exsecutionis.

Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus universalibusque conciliis editis, specialibus, vel generalibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis et quibusvis aliis Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum dispositionibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem ut harum litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo alicuius in ecclesiastica dignitate constituti munitis, adhibeatur in iudicio et extra illud eadem prorsus fides, quae eisdem praesentibus adhiberetur, si originaliter forent exhibitae vel ostensae.

Nemini ergo liceat quae hisce litteris Nostris dismembrationis, erectionis, subiectionis, decreti, commissionis, mandati, derogationis et voluntatis statuta sunt infringere, vel eis ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli, Apostolorum Eius, se noverit incursurum.

Datum Romae, apud sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo vigesimo, die octava mensis iunii. Pont. Nostri anno sexto.

✠ C. Card. DE LAI
Episcopus Sabinensis
Secret. S. Congr. Consistorialis.

P. Card. GASPARRI
a Secretis Status.

Ludovicus Schüller, *Protonotarius Apostolicus.*
Leopoldus Capitani, *Reg. subst. ex spec. deleg.*

Loco ✠ plumbi

Reg. in Canc., vol. XXI, n. 29.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

CONLEGIUM THARSICII URBANUM IN ARCHISODALITATEM ERIGITUR CUM FACULTATE AGGREGANDI ET COMMUNICANDI INDULGENTIAS QUIBUS LOCUPLETATUR.

BENEDICTUS PP. XV

Ad perpetuam rei memoriam. — Conlegium Tharsicii hac alma in Urbe canonice constitutum, sodalium numero non minus quam susceptorum operum laude adeo floret, ut iure singulare Pontificiae voluntatis pignus promereatur. Expedit sane, et Romanorum Pontificum usu institutoque acceptum est, ut frugifera sodalitia, quae, quasi auxiliariae cohortes militantis Ecclesiae, clerum in sacri muneris exercitatione adiuvant atque ad pietatis studia christianam plebem excitant, honorificis titulis ac privilegiis non minus quam spiritualibus gratiis augeantur. Idcirco cum moderator eiusdem Conlegii a sancto Tharsicio martyre, enixis Nos precibus flagitaverit, ut illud ad primarii dignitatem Sodalitii evehere de Apostolica benignitate dignaremur, Nos optatis his annuendum ultro libenterque existimavimus. Quam ob rem, audito S. R. E. Cardinali S. Concilii Congregationi Praefecto, Conlegium a sancto Tharsicio in Urbe hac alma canonice erectum, Apostolica Nostra auctoritate, praesentium vi perpetuumque in modum ad Archisodalitii primarii dignitatem evehimus cum solitis adiectis privilegiis. Conlegii autem enunciati sic ad Archisodalitii primarii gradum per Nos erecti officialibus et sodalibus praesentibus et futuris, Apostolica pariter Nostra auctoritate, praesentium tenore, itemque perpetuo, veniam facimus, ut ipsi, servatis forma Constitutionis Clementis PP. VIII rec. mem. Nostri praedecessoris aliisque Apostolicis Constitutionibus desuper editis, alia quaelibet Conlegia eiusdem tituli atque instituti canonice erecta, ubique terrarum, sibi aggregare rite queant, et cum illis indulgentias omnes ipsi primario Archisodalitio de Urbe a Sede Apostolica concessas, vel concedendas in posterum, dummodo eaedem cum aliis communicari queant, communicare licite similiter possint. Peculiaribus autem indulgentiis hoc Primarium a sancto Tharsicio Sodalitium in perpetuum locupletare intendentes, conlatis consiliis cum S. R. E. Cardinali Poenitentiario Maiore, de omnipotentis Dei misericordia, et BB. Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus et singulis fidelibus,

qui ipsum Tharsicii Conlegium in posterum ingredientur, die primo eorum ingressus, si vere poenitentes et confessi, sanctissimum Eucharistiae Sacramentum sumpserint, plenariam; ac tam inscriptis, quam in posterum inscribendis enunciato in Conlegio sodalibus in cuiuslibet eorum mortis articulo, si vere poenitentes ac confessi ac sacra communione refecti, vel, quatenus id agere nequiverint, nomen Iesu ore si potuerint, sin minus corde devote invocaverint, et mortem tamquam peccati stipendium patienter susceperint, etiam plenariam; praeterea iisdem nunc et in posterum similiter ipsum in Conlegium adlectis sociis, si pariter admissorum exomologesi sacramentali expiati et caelestibus epulis refecti, singulis annis, Nativitatis, Epiphaniae, Paschatis Resurrectionis, Ascensionis et Corporis D. N. I. C. festis diebus, nec non sollemnitate Pentecostes; item festivitatibus Purificationis, Annuntiationis, Assumptionis, Nativitatis et Immaculatae Conceptionis Virginis Deiparae; denique diebus festis sancti Iosephi, Deiparae Sponsi, et sanctorum apostolorum Petri et Pauli, ac celebritate Sanctorum Omnium; vel uno e septem diebus continuis, immediate respective omnes praedictos dies festos sequentibus, ad cuiusque lubitum eligendo, propriam Conlegii ecclesiam sive sacellum si exstet, secus publicum quodvis templum visitent, ibique pro Christianorum principum concordia, haeresum exstirpatione, peccatorum conversione ac sanctae Matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effundant, quo die iniuncta pietatis opera impleant, pariter plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus. Singulis quoque et universis ex utroque sexu fidelibus, qui, vere poenitentes ac confessi et sacra communione refecti, piis exercitiis enunciati Conlegii interfuerint et ecclesiam ubi ea exercitia peracta fuerint, aut aliud quodvis publicum templum visitent quotannis, die festo sancti Tharsicii, archisodalitii titularis, aut uno infra octiduum die ad lubitum eligendo, similiter quo die iniuncta impleverint, plenariam: nec non semel in mense, si, ut supra dispositi, nempe confessi et sacra Synaxi recreati, sollemni expositioni sanctissimi Sacramenti, iuxta archisodalitii tabulas peragendae, adfuerint, ibique ut supra oraverint, item plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino largimur. Ad haec omnibus et singulis archisodalitii a divo Tharsicio martyre praesentibus ac futuris sociis, si diebus festis quibus ordinarii eiusdem sodalitii conventus habentur, iis aderint, ibique preces, uti superius diximus, fuderint tres annos; quoties vero qualibet in ecclesia vel oratorio Sacramentum augustum celebrent, de numero poenalium in forma Ecclesiae solita trecentos dies expungimus. Porro volumus, ut

tam sociis quam fidelibus memoratis fas sit, exclusa in mortis articulo lucranda indulgentia, reliquis supradictis tam plenariis quam partialibus indulgentiis, functorum vita labes poenasque expiare. Haec concedimus decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere, ipsique sodalitio sic ad primarii dignitatem per Nos evecto nunc et in posterum amplissime suffragari: sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Volumus tandem ut praesentium Litterarum exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarii publici subscriptis et sigillo personae in ecclesiastica dignitate vel officio constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae adhiberetur ipsis praesentibus, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die XXV mensis aprilis anno MCMXX, Pontificatus Nostri sexto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

II

NOVUS ERIGITUR VICARIATUS APOSTOLICUS DE QUAN-TONG OCCIDENTALI ET DE HAINAN IN SINIS.

BENEDICTUS PP. XV

Ad perpetuam rei memoriam. — Si ulla unquam res Nobis potest accidere laeta, incrementum certe est rei christianae, cuius, divina gratia largiente, regimen obimus. Cum vero hoc ipso apostolico officio teneamur, ampliatis Ecclesiae rebus, sollicitudine aequa succurrere, novissima incrementa Vicariatus de Canton in Sinis aliquam a Nobis providentiam iam postulare videntur. Adauctus enim inibi longe feliciter fidelium numerus seiungendam denique a veteris Vicariatus finibus partem suadet occidentalem, non secus ac Hainan insulam quatuor iam abhinc saeculis Evangelii lumine tactam. Quare, conlatis consiliis cum VV. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae auctoritatis plenitudine, praesentium tenore, ab actuali Vicariatu de Canton in Sinis, praeter insulam mox memoratam, partem etiam abscindimus, quam Sinensium mare allicit *ad meridiem, ad occidentem* vero Tonki-

nensis regni, *ad septemtrionem* Kuan-si provinciae fines claudunt, *ad orientem* vero cingunt fines meridionales sub-praefecturae Sin-Yi, ducta nempe limitum linea ab ingressu Sin-Iic fluminis in sub-praefecturam Mao-Ming usque ad lineam occidentalem sub-praefecturae Tien-Pe prope Ian-kok-heu, deinde producta ab iis finibus usque ad locum urbis Shon-Tong, indeque recto tramite usque ad oram orientalem eiusdem urbis deducta. Una vero decernimus, ut Vicariatus Apostolicus, novis hisce finibus constitutus, Societati Parisiensi Missionum ad exteros, quae iamdiu obtinet Cantonensem Vicariatum, administrandus tradatur, nomenque habeat « Vicariatus Apostolicus de Quang-Tong occidentali et de Hainan » et Vicarius Apostolicus in urbe cui nomen Fort-Bayard resideat. Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, suffragari nunc et in posterum, sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque atque inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter vel ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die I mensis augusti anno MCMXX, Pontificatus Nostri sexto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

III

PARTE E VICARIATU APOSTOLICO DE SEOUL DISMEMBRATA, NOVUS ERIGITUR VICARIATUS APOSTOLICUS DE OUEN-SAN IN COREA.

BENEDICTUS PP. XV

Ad perpetuam rei memoriam. - Concreditum Nobis divina benignitate munus provehendae ubique gentium humanae salutis in Christo, id maxime praestari postulat quod Ecclesiae administrandae pro varia rerum opportunitate profuturum sit, maxime vero si eius faustis saepe incrementis tuendis ac dilatandis inserviat. Quare, cum in Coreana Republica, assiduis iamdiu culta laboribus virorum apostolicorum, multoque martyrum sanguine irrorata, emerserint denique hac Nostra aetate non opinata rei catholicae incrementa, cumque ea experiantur imprimis Monachi Congregationis Ottiliensis O. S. B., Vicariatum a Seoul urbe dictum in praesens obtinentes, visum est eiusdem Vicariatus regionem

sane latissimam in duas partes abscindi oportere, quo fidelium commodis eas incolentium melius prospiciatur. Quare, conlatis consiliis cum VV. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae auctoritatis plenitudine, praesentium tenore, ab actuali Vicariatu de Seoul partem dividimus, quae e duabus provinciis constat Ham-Kiang-to dictis, altera nempe septentrionali, altera meridionali, quae pars videlicet *ad boream* fines attingit Vicariatus Manciuriae septentrionalis, *ad orientem* mari Nipponico alluitur, *ad occidentem* vero et ad *meridiem* ipsius, qui remanet, Vicariatus de Seoul terris continetur. In regione igitur his limitibus clausa novum Vicariatum constituimus, curis eorumdem Monachorum O. S. B. Congregationis Ottiliensis committendum, cui ab Ouen-San urbe nomen obtingat, ubi nimirum Vicarii eius residentia constituatur. Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos spectant sive spectare poterunt, suffragari nunc et in posterum, sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque atque inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter vel ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die v mensis augusti anno MCMXX, Pontificatus Nostri sexto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

IV

NOVUS ERIGITUR VICARIATUS APOSTOLICUS DE KAN-CHOW IN SINIS

BENEDICTUS PP. XV

Ad perpetuam rei memoriam. — Divinae sponsiones de iugi Ecclesiae incremento quoties alicubi terrarum fauste impletae nuntiantur, eam ferme Nobis laetitiam afferunt, qua nulla maior. Atqui eam iterum attulere Sinenses res e variis regionibus, quas inter non ultima provincia Kiang-si nomine dicta. Adeo enim fidelium numerus per eius quoque fines crevit, ut eis tuto pascendis unus tantum Apostolicus Vicarius non amplius sufficere videatur. Quam igitur rem a Nobis, quorum est totius Ecclesiae bono prospicere, sollicitam providentiam postulare censemus. Itaque, cumulatis consiliis cum VV. FF. NN. S. R. E. Cardi-

nalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae auctoritatis plenitudine, praesentium tenore, ab actuali Vicariatu Apostolico de Kiang-si meridionali nuncupato, australem regionis partem seiungimus, quae videlicet constat praefecturis civilibus tribus, quorum nomina Kon-chow-fu, Nan-an-fu et Ning-tu-chow, eamque in novum Vicariatum Apostolicum constituimus, curis committendum Sodalium Congregationis Missionis, atque ab urbe eius regionis principe Kan-chow nomine nuncupandum, qua in urbe Vicarius Apostolicus detineat sedem. Statuimus simul reliquo Vicariatui de Kiang-si meridionali hactenus dicto, novum titulum ac nomen esse donandum et residentiali eius urbe de King-gan, atque huic eidem Vicariatui addicendas una decernimus civiles Praefecturas duas, quae vocant de Yuen-chow-fu et de Ling-Kian-fu, easque distrahendas a finibus actualis Vicariatus de Kiang-si septemtrionali. Huic denique Vicariatui, ut alteri quoque, qui hactenus vocatur de Kiang-si orientali, cuius fines tamen intactos linquimus, nomina et titulos tribuenda volumus e praecipuis eorum urbibus, illi nempe ex urbe Kiou-kiang, huic ex urbe Fu-chow, in quibus nimirum Vicarii Apostolici sedem habent. Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, suffragari nunc et in posterum, sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque atque inane fieri, si quidquam secus, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die XXV mensis augusti anno MCMXX, Pontificatus Nostri sexto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

V

PRAEFECTURA APOSTOLICA NOVAE GUINEAE HOLLANDICAE IN VICARIATUM APOSTOLICUM ERIGITUR.

BENEDICTUS PP. XV

Ad perpetuam rei memoriam. — Christiani gregis sollicitudo, quem Nobis divina Providentia commisit, id maxime curandum suadet, quod facilius ipsius utilitatibus provehendis ubique gentium conducat. Quare

cum audivimus, idque libentissimo animo, in Praefectura quoque Apostolica Novae Guineae Hollandicae catechumenorum et fidelium numerum, opera praesertim Missionariorum, qui a Ssmo Corde Iesu nuncupantur, novissimis hisce temporibus fauste feliciterque esse auctum, novum ibi Vicariatum Apostolicum constituendum duximus, quo multiplicati illius gregis commodo aptius prospiciatur. Quare, conlatis consiliis cum VV. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, Novae Guineae Hollandicae Praefecturam in novum Apostolicum Vicariatum erigimus, iis nimirum finibus constitutum, quibus ipsa Praefectura Apostolica ad hunc diem constabat. Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, suffragari nunc et in posterum; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque atque inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die XXIX mensis augusti anno MCMXX, Pontificatus Nostri sexto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

EPISTOLAE

I

AD ALEXANDRUM S. R. E. CARD. KAKOWSKI, ARCHIEPISCOPUM VARSAVIENSEM, ET EDMUNDUM S. R. E. CARD. DALBOR, ARCHIEPISCOPUM GNESENSEM ET POSNANIENSEM, CETEROSQUE EPISCOPOS POLONIAE: DE CONDITIONE RERUM IN POLONIA FELICITER MUTATA VEHEMENTER GRATULATUR.

Dilecti filii Nostri et venerabiles fratres, salutem et apostolicam benedictionem. - Cum de Poloniae rebus anxii dudum fuissemus atque solliciti, libentes sane didicimus ea istic praeclare gesta esse quibus de improviso patriae vestrae condicio feliciter mutata est: eoque libentius laetamur quod, cum praesentissimam Dei opem in hac re admirati simus, illis

quidem precibus id auxilium tribuendum putamus quas fundi per catholicum orbem universum Ipsi pro Polonis iubebamus. Etenim numquam prorsus dubitavimus quin Deus benigne afforet nationi vestrae, utpote quae tam egregie de religione saeculorum decursu merita esset: itaque tum publicas Nos indiximus supplicationes cum fere ubique de Poloniae salute desperabatur, atque hostes ipsi, multitudine elati atque victoria, id stulte alii ex aliis quaerere videbantur: « Ubi est Deus eorum? ». At vero aperte demonstratum est eventu rerum *esse Deum in Israël;* ipsius enim nutu, eodem quasi tempore periculum tam minax propulsari coepit dum Nos, una cum christifidelibus, strenue quidem Polonia tota pro aris et focis proeliante, supplices ad caelum manus, uti olim Moyses, levaremus. Ex quo evincitur non intempestivum fuisse Nostrum illud ad preces publicas hortamentum. Huiusmodi autem adiutoris Dei beneficium non solum nationi vestrae, sed etiam ceteris populis mirifice profuit: ecquis enim ignorat eo demum spectavisse tam acrem hostium furorem ut simul cum Polonorum civitate, Europae propugnaculo, ipsum christianum nomen civilemque cultum, insanis admodum propagandis doctrinis, labefactarent? De re igitur immortales Deo grates persolvens, id maxime polliceatur oportet polonus populus, se in posterum quoque catholicam fidem, Episcoporum quidem ductu, ea summa animorum consociatione defensurum qua patriam nuper in libertatem vindicavit: nec quidquam extimescendum est christiano populo: siquidem « si Deus « pro nobis, quis contra nos? » Quamobrem praestantissimum erit, dilecti filii Nostri et venerabiles fratres, nationis vestrae munus, contendendi videlicet modis omnibus ut pax vera atque optatissima ubique tandem constabiliatur. In hanc rem nihil certe magis conferet quam si vestrates ea sequentur caritatis, prudentiae christianaeque moderationis principia, quae Ipsi non semel inculcavimus quibusque tantum populorum odia restingui poterunt. Ac fore confisi ut gens polonorum nobilissima id praebeat magnanimitatis exemplum, in auspicium caelestium donorum itemque ut praecipuae benevolentiae Nostrae pignus, apostolicam benedictionem vobis, dilecti filii Nostri et venerabiles fratres, cunctoque gregi unicuique vestrum concredito peramanter impertimus.

Datum Romae apud sanctum Petrum, die VIII mensis septembris, in festo Nativitatis B. M. V., MCMXX, Pontificatus Nostri anno septimo.

BENEDICTUS PP. XV.

II

AD THOMAM PIUM S. R. E. PRESB. CARD. BOGGIANI, ARCHIEPISCOPUM IANUENSEM, QUI DELEGATUR A B. P. UT EIUS NOMINE SIMULACRUM DEIPARAE A VINEIS AUREA CORONA REDIMIAT ET BENEDICTIONEM IMPERTIAT CUM INDULGENTIA PLENARIA.

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Quae civitatis istius, pastorali studio tuo commissae, propius intersint, ea planum est sic ad Nos pertinere, quemadmodum suavissima postulant patriae caritatis officia, quibus nec ante defuimus nec posthac sumus aliquando defuturi. Cuius quidem ostendendae caritatis nunquid aptior incidere opportunitas poterat, quam quae per hos dies offertur, cum, de more institutoque maiorum, marmoreum Deiparae a Vineis simulacrum, in curiali templo eiusdem nominis, sit, quartum iam, aurea corona redimiendum. De more institutoque maiorum, diximus; constat enim, non modo Horatium Spinola, decessorem tuum, anno MDCXVI eandem beatissimae Virginis effigiem diademate primum ornasse, sed etiam concordi pientissimorum civium voluntate statutum esse, ut eiusmodi publica pietatis significatio erga Deiparam a Vineis centesimo quoque anno instauraretur. Quodsi saecularia sollemnia, quae annis MCMXVI habenda erant, ideo differri placuit, quia, immani bello furente, tantae rerum temporumque tristitiae parum civilis laetitiae effusio congruere videretur, pace tandem composita, ea in diem primum ac vicesimum vertentis mensis, qui dies Deiparae a Vineis sacer est, laudabili sane consilio indixistis. Neque una profecto est causa cur in honoribus eidem Beatissimae Virgini deferendis principatum Nosmet obtineamus. In illius enim paroeciae finibus lucem hanc, Deo dante, accepimus; in ea curiali Aede, et ipso quidem festo die quem ad saecularem ritum peragendum destinavistis, baptismo renati sumus; neque res est minus Nobis ad recolendum iucunda, cum in ista studiorum Universitate iuris disciplinae vacaremus, sacerdotalis vocationis semina, ad sacerrimi simulacri pedes, in iuvenili pectore sensim maturuisse. Quam ob rem, ut gratum Nostrum Deiparae a Vineis profiteremur animum, auream coronam donare voluimus, in qua tamen, ne honestissimum civium certamen praepediremus, oblatas ab iis, atque a matronis praecipue, gemmas ad ornamentum includi libenter sivimus. Quoniam vero, pietati, qua Patronam colimus Nostram, nondum Nobis videmur plene satisfecisse, placet

per te, dilecte fili Noster, facere quod praesentes, si liceret, permagna cum voluptate animi Nosmetipsi faceremus. Itaque hoc tibi munus delegamus, ut, nomine Nostro, et effigiem Deiparae a Vineis aurea, quam memoravimus, corona redimias, et omnibus, qui sacris intererunt, benedictionem impertias cum plenaria admissorum venia consuetis condicionibus lucranda. Utinam solemnia proxime agenda Ianuenses cives et ad venerationem communis Matris excitent acrius et in persequendis christianae vitae officiis roborent atque confirment. Quam in spem laetam Nobiscum erigaris, divinis fretus gratiis, quas Deipara a Vineis patrocinio suo vobis conciliatura sine dubio est; earundem vero gratiarum auspicem paternaeque benevolentiae Nostrae testem, tibi, dilecte fili Noster, universoque clero et populo tuo, apostolicam benedictionem peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud sanctum Petrum, die I mensis novembris anno MCMXX, Pontificatus Nostri septimo.

BENEDICTUS PP. XV

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA SACRA CONGREGATIO S. OFFICII

DECRETUM

DAMNATIO OPERIS « KRITISCHE ERÖRTERUNGEN ÜBER DEN KATHOLISCHEN RELIGIONSUNTERRICHT AN HÖHEREN SCHULEN ... VON DR. W. WILBRAND ».

Feria IV, die 10 novembris 1920

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii, Emi ac Rmi Domini Cardinales fidei et moribus tutandis praepositi, praehabito DD. Consultorum voto, proscripserunt, damnaverunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt opus: *Kritische Erörterungen über den katholischen Religionsunterricht an höheren Schulen ... von Dr. W. Wilbrand. Tübingen. Verlag von I. C. B. Mohr (Paul Siebeck), 1919.*

Et insequenti feria v, die 11 eiusdem mensis et anni, Sanctissimus D. N. Benedictus divina Providentia Papa XV, in solita audientia R. P. D. Assessori S. Officii impertita, relatam sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicandam mandavit.

Datum Romae, ex aedibus S. Officii, die 12 novembris 1920.

A. Castellano, *Supremae S. C. S. Officii Notarius.*

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

BELEMENSIS DE PARÀ ET SS.MAE CONCEPTIONIS DE ARAGUAYA

DISMEMBRATIONIS ET UNIONIS

DECRETUM

Revm̃us Ordinarius Praelaturae Nullius SSm̃ae Conceptionis de Araguaya nuper ab Apostolica Sede postulavit, ut suae Praelaturae uniretur ea pars territorii, quae sese extendit a Fluminibus Rio Fresco et Xingù ad fines Matto-Grossenses, quaeque in praesenti ad archidioecesim Belemensem de Parà ex iure pertinet. Requisito hac super re Nuntiaturae Apostolicae ac Revm̃i Archiepiscopi Belemensis voto, eoque favorabili obtento, memorata petitio diligenti examini subiecta fuit penes Sacram Congregationem Consistorialem. Et quum visum esset in animarum bonum cessurum esse dismembrare dictam partem territorii archidioeceseos Belemensis eamque adiicere Praelaturae Nullius SSm̃ae Conceptionis de Araguaya, SSm̃us Dñus Noster Benedictus PP. XV precibus annuendum duxit. Hoc itaque Consistoriali Decreto Sanctitas Sua memoratam territorii partem distrahit ab archidioecesi Belemensi et Praelaturae SSm̃ae Conceptionis de Araguaya aggregat. Ad haec autem exsecutioni mandanda eadem Sanctitas Sua deputat R. P. D. Henricum Gasparri, Archiepiscopum Sebastensem, in Brasiliana Republica Apostolicum Nuntium, eidemque tribuit necessarias et opportunas facultates, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, onere tamen ei imposito ad Sacram hanc Congregationem mittendi, intra sex menses, a data praesentium computandos, authenticum exemplar exsecutionis peractae. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus S. Congregationis Consistorialis, die 29 octobris 1920.

✠ C. Card. De Lai, Episc. Sabinen., *Secretarius.*

L. ✠ S.

Ioannes Baptista Rosa, *Substitutus.*

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

NOMINATIONES

Brevibus apostolicis nominati sunt:

19 augusti 1920. — *Vicarius apostolicus de Sciamtom septemtrionali* R. D. Adalbertus Schmuecker, O. M.

20 augusti. — *Coadiutor cum futura successione Vicarii apostolici de Seoul* R. D. Aemilius Devred, e Societate Parisiensi pro Missionibus exteris.

23 augusti. — *Coadiutor cum futura successione Episcopi Malacensis* R. D. Ludovicus Perrichon, e Seminario Parisiensi pro Missionibus exteris.

25 augusti. — *Vicarius apostolicus de Ouen-San* R. D. Bonifacius Sauer, abbas monasterii S. Benedicti in Seoul.

28 augusti. — *Vicarius apostolicus Novae Guineae Hollandicae* R. P. Ioannes Aerts, e Societate Missionariorum Ssmi Cordis Iesu.

DESIGNATIO ORDINARII PRO APPELLATIONE IUXTA CAN. 1594, § 2

Iuxta can. 1594, § 2, *Codicis Iuris Canonici* pro appellatione:

Rmus Archiep. Calcutensis designavit Ordinarium Krishnagarensem.

Quam designationem Ssmus D. N. Benedictus Pp. XV approbare dignatus est, die 11 octobris 1920.

PONTIFICIA COMMISSIO
AD CODICIS CANONES AUTHENTICE INTERPRETANDOS

DUBIA

SOLUTA IN PLENARIIS COMITIIS EMORUM PATRUM

De Canonicis

I. Utrum prohibitio optionis per Codicem Iuris Canonici inducta, intelligenda sit tantum quoad dignitates, an etiam quoad omnes canonicatus.

Resp.: Negative ad 1am partem, affirmative ad 2am.

II. Utrum ad normam can. 411, § 3, in capitulis vocem habeant beneficiati et mansionarii, si id eis competat *tantum* ex statutis capitularibus.

Resp.: Negative, seu post publicationem Codicis beneficiatos et mansionarios vocem in capitulis amplius non habere, si id eis competebat *tantum* ex statutis capitularibus.

III. 1° Utrum in paragrapho 1, n. 1, can. 421: « *Qui de licentia* « *Ordinarii loci publice docent in scholis ab Ecclesia recognitis sacram* « *theologiam aut ius canonicum* », etiam comprehendi debeant canonici qui de Ordinarii licentia docent retributione peculiari pro lectione percepta; an tantum qui absque tali retributione theologiam vel ius susceperint edocendum.

2° Utrum illud « sacra theologia vel ius », in praefata paragrapho *stricte* sit interpretandum (ut theologiam fundamentalem, theologiam dogmaticam et moralem, et in iure, institutiones canonicas, necnon textum Codicis tantum significet); vel *ampliori ratione* illa verba sint sumenda, pro *facultate* videlicet s. theologiae vel iuris canonici, ita ut ibi etiam comprehendantur disciplinae quae ad normam statutorum uniuscuiusque Seminarii in praelaudatis facultatibus edocentur (historia nimirum ecclesiastica, archeologia sacra, linguae biblicae, etc.).

Resp.: Ad 1um: affirmative ad 1am partem, negative ad 2am.

Ad 2um: negative ad 1am partem, affirmative ad 2am.

De examine parochorum

In canone 459, § 3, 3° Codicis praescribitur ut loci Ordinarius clericum, quem magis idoneum iudicat ad paroeciam vacantem, examini super doctrina subiiciat coram se et examinatoribus synodalibus. Quaeritur:

1° Utrum huic examini subiici debeat clericus iam de una paroecia provisus, *toties quoties* de nova paroecia providendus erit; an vero sufficiat periculum semel factum pro prima paroecia.

2° Utrum examini subiiciendus sit parochus remotus a paroecia qui, ad tramitem canonis 2154, transfertur ad aliam paroeciam.

3° Utrum pariter examini subiiciendus sit parochus qui ex officio transfertur ad aliam paroeciam, ad tramitem tituli XXIX, libri IV, canonum 2162-2167.

4° Quid agendum si clerici, quos Ordinarius idoneos reputat, nolint examini subiacere, quod forte non semel accidet pro minoribus paroeciis.

5° Utrum periculum, de quo in canone 996, § 2 et 3, dummodo coram ipsomet Ordinario et examinatoribus synodalibus fiat, sufficere possit saltem ad provisionem pro prima paroecia.

6° Utrum examen, de quo in canone 130, § 1, sufficiat ad provisionem paroeciarum toto tempore quo sacerdotes illud subire tenentur, dummodo coram Episcopo et examinatoribus synodalibus fiat.

Resp.: Ad 1um: Ad 1^{am} partem providebitur in 2^{a}. Ad 2^{am} partem, *affirmative* si translatio fiat *proponente ac suadente* Ordinario; *negative* si fiat *ad instantiam* parochi, nisi Ordinarius cum examinatoribus synodalibus iudicet idoneitatem adhuc perdurare, eamque esse sufficientem ad novam parochiam.

Ad 2um: Negative.

Ad 3um: Negative.

Ad 4um: Quatenus non sit provisum per responsionem ad 1um dubium, Ordinarius recurrat ad S. Congregationem Concilii.

Ad 5um: Negative; nisi examen versetur etiam circa ea omnia, de quibus interrogandus sit clericus de paroecia providendus.

Ad 6um: Negative, salvo tamen praescripto § 2 eiusdem canonis.

De religiosis

I. Utrum verba canonis 506, § 2: « *secus, Superior regularis; sed etiam* « *hoc in casu Ordinarius tempestive moneri debet de die et hora electionis,* « *cui potest una cum Superiore regulari per se ipse vel per alium assistere*

« *et, si assistat, praeesse* », ita intelligenda sint, ut Ordinarius loci possit (sed non debeat) assistere per se ipse vel per alium electioni Antistitae in monasteriis monialium Superioribus regularibus (etiam exemptis) subiectis, et praeesse, idest gubernare actum electionis sive per se, sive per alium; an tantummodo per se ipse.

Resp.: Affirmative ad 1^{am} partem, negative ad 2^{am}, seu Ordinarium loci praeesse sive assistat per se ipse, sive per alium.

II. Utrum ad normam can. 512, § 2, 1° et can. 513, § 1, officium Ordinarii loci sit visitare quinto quoque anno monasteria monialium, quae Regularibus (etiam exemptis) subduntur, circa ea quae clausurae legem spectant eo, qui in can. 513 exponitur modo.

Resp.: Affirmative.

III. Utrum verba canonis 522: « *confessio in qualibet ecclesia vel « oratorio etiam semi-publico peracta valida et licita est* », ita intelligenda sint, ut confessio extra ea loca peracta non tantum illicita, sed etiam invalida sit.

Resp.: Canon 522 ita est intelligendus, ut confessiones, quas ad suae conscientiae tranquillitatem religiosae peragunt apud confessarium ab Ordinario loci pro mulieribus approbatum, licitae et validae sint, dummodo fiant in ecclesia vel oratorio etiam semi-publico, aut in loco ad audiendas confessiones mulierum *legitime* destinato.

IV. Utrum vi canonis 535, § 1, 1° si monasterium monialium subiectum sit Superiori regulari (etiam exempto), administrationis ratio reddenda sit Superiori regulari et etiam Ordinario loci.

Resp.: Affirmative.

V. Utrum prohibitiones, de quibus in can. 642, obstent quominus religiosi officia vel beneficia adipiscantur, tantum si ad saeculum post promulgationem codicis sint regressi; an etiam eos complectantur qui iam ante promulgationem codicis extra religionem, venia pontificia, versabantur, non obstante canone 10.

Resp.: Negative ad 1^{am} partem, affirmative ad 2^{am}.

De reservationibus

Utrum ad normam canonis 893, § 1 et 2, peregrinus teneatur reservationibus loci, in quo degit.

Resp.: Affirmative.

De sede confessionali

Utrum can. 909, § 2: « *Sedes confessionalis crate fixa ac tenuiter per-* « *forata inter poenitentem et confessarium sit instructa* », pro mulieribus tantum; an generaliter pro poenitentibus uti forma propria audiendi confessiones in ecclesiis et publicis oratoriis sit servanda.

Resp.: Negative ad 1am partem, affirmative ad 2am, firmo tamen praescripto canonis 910, § 2.

De officio funebri sollemni

1° Utrum officium funebre quod non intra mensem a die tumulationis celebratur, sed intra mensem a die notitiae obitus alicuius qui in regione longe dissita decessit (v. g. in America), haberi debeat officium sollemne, de quo in can. 1237 quoad effectus paragraphi secundae illius canonis.

2° An Ordinarius, ad vitandos abusus eorum qui ultra mensem protrahunt officium funebre eo animo ut Parochus emolumenta non percipiat, possit statuere quod officium a parentibus celebratum pro defuncto publice et cum cantu habeatur uti officium sollemne funebre, quoad omnes suos effectus.

Resp.: Ad 1um et 2um: Recurrendum esse ad S. C. Concilii.

De abstinentia et ieiunio

I. - 1° Utrum ad normam can. 1252, § 4, ieiunium cesset quando dies festus, qui ieiunium in vigilia habet adnexum, incidit in feria II, ita ut non amplius ipsum ieiunium anticipari debeat sabbato praecedenti.

2° Utrum verba: *nec pervigilia anticipantur* respiciant tantum exceptum tempus Quadragesimae, an etiam totum annum.

Resp.: Ad 1um: Affirmative, salvo praescripto canonis 1253.

Ad 2um: Respiciunt totum annum.

II. - 1° Utrum si festum S. Iosephi, diei 19 martii, incidat in feria sexta vel sabbato, teneat tantum lex ieiunii, an etiam lex abstinentiae.

Et quatenus affirmative ad primam partem, negative ad secundam,

2° Utrum cesset lex abstinentiae, etiam si festum S. Iosephi incederit in aliqua die quatuor Temporum.

Resp.: Ad 1um: Servetur canon 1252, § 4, seu non cessant nec lex ieiunii nec lex abstinentiae.

Ad 2um: Provisum in responsione ad 1um.

De devolutione collationis beneficiorum ad S. Sedem

Utrum ad normam can. 1432, § 3 devolvatur ad S. Sedem collatio beneficii, si Ordinarius intra semestre ab habita certa vacationis notitia beneficium non contulerit non ex negligentia, sed ob absolutum defectum subiectorum.

Resp.: Negative.

De remotione Parochorum

An sufficiat ad effectum amotionis invitatio publica ad renuntiationem per edictum vel ephemeridem facta ad instar citationis de qua in canone 1720, quando Parochus non comparet, et plane ignotum manet ubi degit eo ipso quod Parochus invitationem praedictam effugere intendit.

Resp.: Provisum in can. 2143, § 3.

DUBIA

SOLUTA AB EMINENTISSIMO PRAESIDE COMMISSIONIS

De alienatione rerum ecclesiasticarum

1° Utrum pretium, de quo in can. 1532, § 3, idem sit ac valor rei secundum aestimationem a probis peritis scripto factam ad normam canonis 1530, § 1, num. 1; an vero maius pretium per publicam licitationem, etc., oblatum ad normam canonis 1531, § 2.

2° An requiratur Apostolicae Sedis beneplacitum ad alienationem peragendam, si, indicta licitatione, pro pretio a peritis legitime taxato infra libellarum triginta milia, offeratur tandem pretium hac summa superius.

Resp.: Ad 1um: Affirmative ad 1^{am} partem; negative ad 2um.

Ad 2um: Provisum in responsione ad 1^{am}.

Romae, 24 novembris 1920.

PETRUS CARD. GASPARRI, *Praeses.*

Aloisius Sincero, *Secretarius.*

ACTA OFFICIORUM

VICARIATUS URBIS

ROMANA

CITAZIONE EDITTALE DI NULLITÀ DI MATRIMONIO (NUNZIANTE-FREWEN)

Ignorandosi la residenza ed il luogo di attuale dimora del sig. Ugo Frewen, convenuto in questa causa, col presente editto si cita il suddetto a comparire, personalmente o per mezzo del suo procuratore legittimamente costituito, avanti al sottoscritto Presidente del Tribunale collegiale, nella Sede del Tribunale del Vicariato, - Piazza della Pigna, 12 - il giorno 4 febbraio 1921, alle ore 10 a. m., per rispondere nella causa promossa contro di lui da sua moglie Maria Nunziante.

Coloro che hanno notizia del domicilio o dell'attuale dimora del detto convenuto, procurino, se, ed in quanto è possibile, che questi venga a conoscenza della presente citazione edittale.

Roma, dalla Sede del Tribunale del Vicariato, 5 novembre 1920.

Il Presidente del Tribunale
Angelo Can. Sinibaldi, *Giudice.*

L. ✠ S.

Il Cancelliere
B. De Felicis.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

S. CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì 16 novembre 1920, nel Palazzo Apostolico Vaticano, si è tenuta la Congregazione *Ordinaria* dei Sacri Riti, nella quale al giudizio degli Emi e Revmi Signori Cardinali, componenti la medesima, sono state sottoposte le seguenti materie:

1) Introduzione della Causa di Beatificazione e Canonizzazione della Venerabile Serva di Dio Maria di Gesù Du Bourg, Fondatrice della Congregazione del Ssmo Salvatore e della Beata Maria Vergine, nella diocesi di Limoges.

2) Intorno ad una questione particolare sopra l'eroismo delle virtù nella Causa Romana del Venerabile Cardinale Roberto Bellarmino della Compagnia di Gesù.

3) Intorno alla revisione degli scritti della Serva di Dio Maria della Solitudine Torres Acosta, Fondatrice dell'Istituto delle Suore Serve di Maria Ministre degl'Infermi.

Martedì 23 novembre 1920, nel Palazzo Apostolico Vaticano, con l'intervento degli Emi e Revmi Signori Cardinali e col voto dei Revmi Prelati e Consultori teologi, componenti la Sacra Congregazione dei Riti, si è tenuta la Congregazione *Preparatoria,* per discutere il dubbio sopra l'eroismo delle virtù esercitate dal Venerabile Servo di Dio Pietro Giuliano Eymard, Sacerdote, Fondatore della Congregazione dei Preti del Ssmo Sacramento.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre si è degnato di nominare:

31 ottobre 1920. L'Emo sig. Card. Michele Lega, *Membro della Suprema Sacra Congregazione del S. Uffizio.*

11 novembre » L'Emo sig. Card. Aidano Gasquet, *Archivista di S. R. C.*

» » » Mons. Mariano Ugolini, *Prefetto degli Archivi Vaticani.*

» » » Il Rev. Sac. Dott. Angelo Mercati, *Vice-Prefetto degli Archivi Vaticani.*

15 novembre 1920. Il Rev. Sac. Dott. Pietro Guidi, *Vice-Prefetto degli Archivi Vaticani.*

13 » » L'Emo sig. Card. Oreste Giorgi, *Protettore della Congregazione delle Suore dell'Immacolata Concezione di M. V. del Terz'Ordine di S. Francesco, nella diocesi di Barcellona.*

14 » » L'Emo sig. Card. Ludovico Billot, *Protettore dell'Istituto delle Figlie di Maria Immacolata di Guadalupe in Tacuba (Messico).*

18 » » L'Emo sig. Card. Aidano Gasquet, *Protettore della Congregazione delle Suore Terziarie Francescane del Sacro Cuore di Gesù in Joliet (U. S. A.).*

24 » » L'Emo sig. Card. Teodoro Valfré di Bonzo, *Protettore delle Religiose del Ssmo Sacramento di Valenza sul Rodano.*

26 » » Il Revmo D. Dante Munerati, procuratore generale della pia Società Salesiana, *Consultore della Sacra Congregazione Concistoriale.*

» » » L'Emo sig. Card. Basilio Pompilj, *Protettore della Congregazione della Risurrezione di N. S. G. C.*

30 » » L'Emo sig. Card. Guglielmo Van Rossum, *Protettore delle Suore della Misericordia sotto la protezione di S. Carlo Borromeo, con casa madre in Praga.*

Con Brevi Apostolici il Santo Padre si è degnato di nominare:

Assistenti al Soglio Pontificio:

25 settembre 1920. Mons. Francesco Ciceri, vescovo di Pavia.

12 novembre » Mons. Patrizio Riccardo Heffron, vescovo di Winona.

12 » » Mons. Martino Uberto Rutten, vescovo di Liegi.

Protonotari apostolici ad instar participantium:

4 novembre 1920. Mons. Giuseppe Vogt, dell'archidiocesi di Colonia.

17 » » Mons. Giuseppe Bustamante, dell'archidiocesi di Manila.

20 » » Mons. Edoardo J. Nagl, della diocesi di S. Cloud nel Minnesota.

23 » » Mons. Giovanni De Sangro di Casacalenda, dell'archidiocesi di Napoli.

Prelati Domestici di S. S.:

27 aprile 1920. Mons. Pietro Byrne, dell'archidiocesi di Sydney.
» » » Mons. Tommaso Hayden, della medesima archidiocesi.
» » » Mons. Giovanni O'Gorman, della medesima archidiocesi.
8 maggio » Mons. Ugo Dermott, della medesima archidiocesi.
» » » Mons. Giovanni Marino van Oers, della diocesi di Breda.
1 giugno » Mons. Tommaso Fitzgerald, della diocesi di Monterey-Los Angeles.
17 settembre » Mons. Roberto Lagueux, dell'archidiocesi di Québec.
» » » Mons. Eugenio Laflamme, della medesima archidiocesi.
20 ottobre » Mons. Michele Clune, della diocesi di Syracuse (S. U. A.).
» » » Mons. Giacomo I. Carson, della medesima diocesi.
» » » Mons. Giovanni I. Mac Loghlin, della medesima diocesi.
26 » » Mons. Bartolomeo Piceda, dell'archidiocesi di Buenos-Aires.
4 novembre » Mons. Andrea Cesarano, del patriarcato di Costantinopoli.
» » » Mons. Gerardo Esser, dell'archidiocesi di Colonia.
6 » » Mons. Martino D. Whelan, dell'archidiocesi di Taranto.
16 » » Mons. Attilio Adinolfi, della diocesi di Albano.
» » » Mons. Domenico De Angelis, dell'archidiocesi di Capua.
17 » » Mons. Angelo Mercati, di Roma.
» » » Mons. Pietro Guidi, di Roma.
» » » Mons. Eulogio Sanchez, dell'archidiocesi di Manila.
» » » Mons. Mariano Sevilla, della medesima archidiocesi.
19 » » Mons. Zaccaria Setta, della diocesi di Valva.
22 » » Mons. Agostino Plachta, della diocesi di S. Cloud nel Minnesota.
» » » Mons. Camillo Thiebaut, della medesima diocesi.
» » » Mons. Giovanni Filippo, della diocesi di Taubaté.
23 » » Mons. Giorgio Vincenzo Hudson, dell'archidiocesi di Birmingam.
» » » Mons. Tommaso Adelmo Newsome, della medesima archidiocesi.

ONORIFICENZE

Con Brevi Apostolici il Santo Padre si è degnato di conferire le seguenti onorificenze:

La Gran Croce dell'Ordine Piano:

27 ottobre 1920. Al sig. Giovanni Luigi Sanfuentes, Presidente della Repubblica del Chile.

La Gran Croce dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

25 ottobre 1920. Al sig. Luigi Aldunate Echeverria, Ministro degli Affari Esteri nella Repubblica del Chile.

» » » Al sig. Antonio Huneeus, già Ministro degli Affari Esteri nella Repubblica del Chile.

10 novembre » Al sig. comm. Martino Giovanni Melvin, dell'archidiocesi di Birmingam.

La Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

3 novembre 1920. Al sig. comm. Adalrico Benziger, della diocesi di Basilea.

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

3 maggio 1920. Al sig. Giovanni Lane Mullins, dell'archidiocesi di Sydney.

30 ottobre » Al sig. Eugenio Hardouin, dell'archidiocesi di Tours.

3 novembre » Al sig. Giovanni Battista Brunetti, del patriarcato di Venezia.

4 » » Al sig. Guglielmo E. Bosch van Oud-Amelisweerd, dell'archidiocesi di Utrecht.

9 » » Al sig. Luigi Paolo Paissa, dell'archidiocesi di Torino.

10 » » Al sig. Eugenio Dussaix, della diocesi di Costantina.

15 » » Al sig. Giovanni van Menten, presidente dell' « Association des journalistes catholiques de Belgique ».

18 » » Al sig. Dario Ovaldo Castillo, della Repubblica del Chile.

» » » Al sig. Francesco Sandri, dell'archidiocesi di Torino.

» » » Al sig. Luigi Moreno, della medesima archidiocesi.

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

3 maggio 1920. Al sig. Luigi Guglielmo M. D'Apice, dell'archidiocesi di Sydney.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

9 novembre 1920. Al sig. Alberto Canfyn, della diocesi di Gand.

» » » Al sig. Giuseppe Tobe, della medesima diocesi.

13 » » Al sig. Giovanni Matteo Hermans, della diocesi di Breda.

15 » » Al sig. Gerardo Vriens, della diocesi di Harlem.

16 » » Al sig. Alberto Pelagallo, di Roma.

18 » » Al sig. Renato Delforge, della diocesi di Namur.

24 » » Al sig. Francesco van Beers, della diocesi di Harlem.

La Gran Croce dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

4 novembre 1920. Al sig. conte Ernesto Lombardo, dell'archidiocesi di Milano.
22 » » Al sig. Francesco Donoso Carvallo, Sottosegretario di Stato nel Ministero degli Affari Esteri e dei Culti nella Repubblica del Chile.

La Commenda dell' Ordine di S. Silvestro Papa:

29 ottobre 1920. Al sig. Edwin John, dell'archidiocesi di Agra.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

3 marzo 1920. Al sig. Patrizio Simone Cleary, dell'archidiocesi di Sydney.
» » » Al sig. Patrizio Giuseppe Minahan, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. Giorgio E. Bryant, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. Giovanni Woods, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. Giovanni E. Hennessy, della medesima archidiocesi.
29 ottobre » Al sig. Antonio Iohn, dell'archidiocesi di Agra.
» » » Al sig. Giorgio Iohn, della medesima archidiocesi.
3 novembre » Al sig. Giovanni Battista Saraceni, di Roma.
12 » » Al sig. Crescentino Pasqualini, della diocesi di Terni.
13 » » Al sig. Giovanni Giorgio Darian, dell'archidiocesi di Sidone.

MAGGIORDOMATO DI SUA SANTITÀ

NOMINE

Con Biglietti di S. E. Rma Mons. Maggiordomo, il Santo Padre si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti soprannumerari di S. S.:

20 ottobre 1920. Mons. Guglielmo R. Clapperton, della diocesi di Aberdeen.
25 » » Mons. Donato Tartaglione, dell'archidiocesi di Capua.
» » » Mons. Edoardo Parente, della medesima archidiocesi.
26 » » Mons. Francesco Maffei, dell'archidiocesi di Torino.
4 novembre » Mons. Carlo Mosterts, dell'archidiocesi di Colonia.
» » » Mons. Carlo Neumann, della medesima archidiocesi.
» » » Mons. Giuseppe Breuer, della medesima archidiocesi.

4 novembre 1920. Mons. Carlo Laaf, della medesima archidiocesi.
» » » Mons. Emmerico David, della medesima archidiocesi.
10 » » Mons. Ferdinando Pogliani, dell'archidiocesi di Milano.
12 » » Mons. Francesco Raimondo da Cunha Pedrosa, dell'archidiocesi di Olinda e Recife.
12 » » Mons. Amilcare Sarno, della diocesi di Alife.
19 » » Mons. Eulalio Almeida, dell'archidiocesi di Manila.
» » » Mons. Ippolito Arceo, della medesima archidiocesi.
» » » Mons. Giuseppe Dimbla, della medesima archidiocesi.

Cameriere d'onore in abito paonazzo di S. S.:

20 ottobre 1920. Mons. Guglielmo Liddy, dell'archidiocesi di Syracuse. (S. U. A.).

Cameriere d'onore di Spada e Cappa soprannumerario di S. S.:

19 novembre 1920. Il sig. Antonio Gaggioli, di Roma.

Cappellano d'onore extra urbem:

19 ottobre 1920. Mons. Tommaso Bissolotti, della diocesi di Brescia.